

TÖHINÄ

2087

ASIAA...

Tämänkertainen Töhnä on aikataulustaan hieman myöhässä erinäisistä syistä (myös toimituksesta riippumattomista) johtuen, ja tämä on taas antanut aikaa tutkia ja uusia Töhnän postituslistaa. Lehti lähetetään jokaiselle SP:n jäsenmaksun maksaneelle TapMelaiselle...ja tällä kertaa myös muutamalle maksamatta jättäneelle henkilölle. Heitä ei onneksi enää ole montaa, mutta ei kannata ihmetellä jos Töhnä ei enää syksyllä postilaatikkoon kolahda. Muistakaa, että emme me vaan kiusan takia vaadi maksun maksamista ja eikä Töhnä ole suurin menetys maksamatta jättämisestä, vaan SP:n jäsenmaksuun kuuluu vakuutus partiotapahtumissa. Ilman voimassa olevaa jäsenkorttia ette saa osallistua esim. tulevalle kesäleirille.

Tällaista äidinkielen opettaja kutsuisi aasinsillaksi, mutta joka tapauksessa seuraava asia koskee kesäleiriä. Ilmoittautumiskaavakkeita leirille on ollut jaossa kolojen pöydillä huhtikuun alusta asti. Laput eivät ole kuitenkaan syystä tai toisesta johtuen kulkeutuneet kaikkiin koteihin, josta on seurannut epätietoisuutta koko leirin olemassa olost. Leiri järjestetään alkuperäisten tietojen mukaan 22-26.7.1987 Pohjan kunnassa, Antskogissa. Ilmoittautumisaika meni umpeen 28.5, mutta edellä mainituista syistä johtuen aikaa on pidennetty. Eli jos haluat vielä lähteä leirille, soita tai ilmoittaudu kirjallisesti Jyrki Tammivuorelle, puh. 464 148, osoite: Louhentie 15 A, Espoo 13, 15.6.1987 MENNESSÄ. Jykältä saat myös lisätietoja.

Nauttikaa TapMelaiset lomasta, kesästä, hyttysistä, jätelöstä, auringosta ja kaikesta muusta mukavasta. Tavaataan kesäleirillä.

Maija

TÖHNÄ 2/1987

JULKAISIJA: TAPIOLAN METSÄNKÄVIJÄT RY

PÄÄTOIMITTAJA: Maija Laine

TOIMITUKSEN OSOITE: Äyräpääntie 12
02140 ESPOO

TOIMITUSSIHTEERI: Liisa Heikinheimo

PAINOPAIKKA: Nuorisotoimisto, Kauniainen

Avustaneet tässä numerossa: Jykä, Laru, Milli, Carotit, Makke, Eva, Eilu, Ulli, Molski, Kiti, Sasa, Anka, Hanski, Antti, Asta, Riitta, Nyffis, Tuula ja joukko nimettömiä tähtiä paraatimatkalta

Seuraava TÖHNÄ ilmestyy syys-lokakuussa

UNISCOUT-

TEMPAUS PARTIO- VIIKOLLA

Partioviikolla torjuimme onnistuneesti tuhkarokkoa, kurkkumätää, hinkuyskää, jäykkäkouristusta, poliota ja tuberkuloosia ne-palilaisilta lapsilta. Olimme pakkaamassa ja kantamassa kas-seja Friisilän K-valinnassa. Asiakkaat suhtautuivat meihin myönteisesti ja saimmekin isoihin (ja päivä päivältä PAINA-VAMMIKSI tullesiisiin) lippaisiin **3525 markkaa 82 penniä.**

Endottomasti tuotteliainta oli seistä ovella pitäen sitä auki ja hokea jokaiselle Tervetuloa ja Näkemiin ja kertoa mihin tarkoitukseen keräämme rahaa. Monet olivat kiinnostuneita partiopaidoistamme ja niiden monista merkeistä. Länsiväyläs-täkin kävi toimittaja ihmettelemässä ja Caroteista tuli lins-siluteita.

Jotkut pienimmät taisivat paka-ta jukurtit ja tomaatit alim-maiseksi ja tuottaa näin asik-kaille iloisia yllätyksiä.... Mutta sattuuhan sitä.

Tavoitteemme 30 markkaa per TapMelainen toteutui reilusti kun SP:N Uniscout-tilille vaeli lisäksi 1000 mk Friisilän K-valinnan omistajalta Markku Pekolalta. Suurkiitos Markulle! Kiitos myös ahkerille Ressuille, Koalille, Caroteille ja Nalleille, jotka olivat iloisesti mukana ja suorittavat myös Uniscout-harrastusmerkin. Minulla oli hauskaa kokoajan ja tulen ajatelleksi vanhanajan kyläkaup-paa, jossa asiakkaat olivat tuttuja ja kaupassakäynti oli aina mukava sosiaalinen tapahtuma.

lilli

VALTAKUNNALLINEN PARTIOPARAATI

Ähtäri, Vaasa 16-17.5.1987

Lauantaiaamuna lähdimme Infolta ajelemaan kohti Ähtäriä, Lehtisaaresta poimittiin kyytiin lauma Navigatoreksia. Ajettiin, pysähdyttiin, ajettiin...aina siihen asti kunnes kulttuuri (?) saapui Ähtäriin. Bussimatka oli käytetty "virkistävään" lepoon, jotenka ryntäsimme heti innolla pystyttämään teltojamme leirintäalueelle. Välillä syötiin piirin tarjoamaa ravitsevaa hernekeittoa ja lämmintä maitoa.

Iltaohjelman sai kukin järjestää halunsa mukaan. Käytiin Eläinpuistossa katsomassa hulluja susia ja söpöjä nalleja. Ylivoi- maisesti parempi paikka oli Mini-Suomi, jossa mm: pääsi pitkän odottelun jälkeen ajelemaan veneillä. Mini-Suomessa tutustuttiin myös ydin- ja vesivoimalaan, Viking Linen pallomereen, Muumiteat- teriin ja tietenkin varuskunta-alueeseen. Mini-Suomen jälkeen käytiin kolmiulotteisissa elokuviissa katsomassa luonto- ja sir- kusfilmiä. Siinä Ähtäriin tarjoama anti, eräät kyllä pettyivät pahan kerran, kun eivät päässeet tutustumaan Karjatilan leh- miin ja kanoihin...ja eräät halusivat välttämättä kävellä kau- punkiin asti todetakseen, ettei Ähtäriissä ole mitään menoa.

Sunnuntaina herättiin aikaiseen ja pakattiin nopesti tavaramme jottemme olisi viimeisiä, mutta bussikuski halusi kuitenkin ol- la viimeinen, jotenka odottelimme ainakin tunnin verran bussia tien poskessa. Ei se mitään, sillä Vaasaan saavuttuamme oli odo- tusaika siellä päässä vastaavasti lyhyempi. Saimme kuitenkin katsella aivan tarpeeksi kauan muiden lippukuntien marssimista ennen kuin itse pääsimme liikkeelle. Liikkumista riitti, sillä matka oli huomattavasti pidempi kuin Helsingin paraatien. Lo- pulta päädyimme urheilustadionille kuivakiskoiseen juhlaan, jos- sa ei itseasiassa tapahtunut yhtään mitään. Juhlan jälkeen lähdimme heti ajelemaan kohti Tapiolaa ja matka oli pitkä...lopulta sentään olimme kotona taas yhtä kokemusta rikkaampana.

MAIJA

Oli hauskaa, vaikka juhla oli tylsä ja eikä ehditty sanoa Pip-salle "Moippaa..." Säiden suhteen kävi aika hyvä tuuri, ei sa-
tanut muuta kuin yöllä.

Mini-Suomessa oli hauska Muumiteatteri, jonka huone liikkui.
Mini-Suomessa nähtiin muuten "Veka" ja "Makkekin". Ähtäri
oli ihan hauska paikka, vaikka ei päästykään cityyn, niinkuin
eräät. Bussi tosi huono, ei edes mankkaa. Astallakin oli var-
maan rattoisaa niinkuin kaikilla muillakin...? "Bussikaverit"
Navigatorekset olivat aika outoja, mutta Loviisa I oli hauska,
vai mitä Peki? Ei muuta sitten enää, kuin että hauskaa oli,
nähtiin kavereita ja pidettiin Ojakerhoa

ANKKA

P.S. Muumiteatterin mörkö oli tosi kamala...

Astalla oli säihkyvän loistavat silmät ja Ähtäryssä oli
"tosi siistiä", citys siis.

Voi lääh, lounarit ei käy Ähtäryssä...

Ihan kivaa, vaikka lähinnä dösässä istumista. Musa oli vähän
yksipuolista...Mini-Suomessa oli nastaa.

Ähtärin nallevauvat olivat tosi sulosia...Mini-Suomessa oli kivoja
polkuveneitä ja tramboliineja.

Kolmiulotteisten elokuvien paras kohta oli sirkusihmisten
pallojen ja renkaiden heitto.

Bussimatkat oli väsyttäviä ja vessoihin oli liian pitkä jono...

Juu, oli tosi kivaa. Tuli matkaan vähän seikkailun makua lauantai-iltapäivänä, kun me (Carotit) emme meinanneet päästä Ähtäriin ollenkaan, mutta onneksi kaikki sitten järjestyi. Marssin jälkeinen tilaisuus oli todella pitkäväteinen, mutta niinhän ne ovat aina olleet, joten ei tuo mitään uutta ollut. Ähtäri oli ihan...??? Pähän otti vain se, etten saanut napattua yhtään pikku karhua Maijalle ja Ähtärin ylpeys Mesidisco oli täynnä.

NYFFIS

Ihan hauska reissu. Marssin jälkeisestä juhlasta jäi vähän lattea tunne, ei homma tuntunut oikein pelaavan. Ähtärisä oli kivaa, teltoissa ei ollut kylmä eikä edes satanut...

HANSKI

Älyttömän kiva reissu. Ihanaa, kun tutustuttiin Pipsaan ja saatiin uusia kamuja. Marssikin oli ihan siedettävä, samoin Ähtäri+kaikki muu.

ASTA

Ähtäri oli Mini-Suomea lukuunottamatta aika ankea, mutta hauskaa oli silti. Herätys sunnuntaina oli "aika" aikainen, mutta pystyssä pysyttiin läpi paraatin, aina siihen asti kun päästiin bussiin ja kotimatka alkoi...Krooh, eräitä peipposia lukuunottamatta.

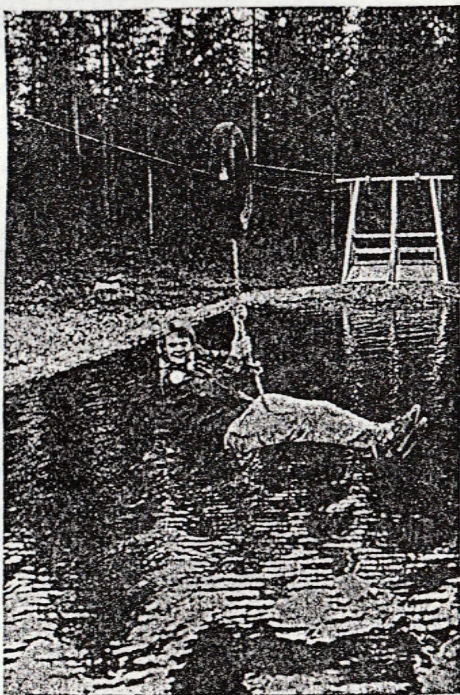
RIITTA

Voiko tyhmempää olla?
Parasta oli kotiinlähtö.
Mun mielestä taas kivaa.

Hauska nähdä vähän Vaasacityä...

Ihan mukava reissu, mutta telttapulmia oli melkoisesti. Ruoka oli ihan hyvää, paitsi hernekeitto. Juhla oli huono.

ANNTI

Oli ihan kiva matka, vaikka bussissa istuminen alkaa jo "hieman" kyllästyttää. Mini-Suomesta löytyi meille Muumipeikoille oma Muumiteatteri, jonka esitystä katsottiin innolla, vaikka hattivatit ja mörkö olivatkin vähän pelottavia. Sunnuntaina sitten marssittiin läpi Vaasan ilman pahempia komelluksia, minulta vaan meinasi koko ajan valua polvisukat nilkoihin ja baretti lentää tuulen mukana. Näkyihän siellä tuttuja muistakin piireistä, mutta kyllä PäPa on sentään maailman napa, jee jee...

TUULA

Melkein siedettävä matka. Bussimatkat olivat onneksi hyvin "tautettuja", muuten istuminen erittäin epämukavassa bussissa alkoi kyllästyttää. Ähtärissä ei ollut oikeastaan mitään ihmeellistä, ainakaan Eläinpuistossa. Mini-Suomi oli lystikäs... Vaasan läpi marssiminen oli hauskinta, juhla taas hieman huono, olisi voitu keksiä sinne jotain järkevää ohjelmaa...taukojumpa ei oikein sytyttänyt.

Meitä oli monta TapMelaista, ihan 29 kappaletta. Matkustettiin yhdessä Navigatoreksien kanssa. Bussimatkat suju nukkuen, jutustellen ja muutenkin mukavasti. Ähtärissä sitten laitettiin teltat pystyyn ja katseltiin erilaisia eläimiä, oli karhujakin. Mini-Suomessakin tuli käytyä, siellä oli mm. Muumiteatteri. Sunnuntaina lähdettiin Vaasaan, missä marssittiin ja moikkailtiin innokkaasti tuttuja. Oli ihan kiva reissu.

EVA

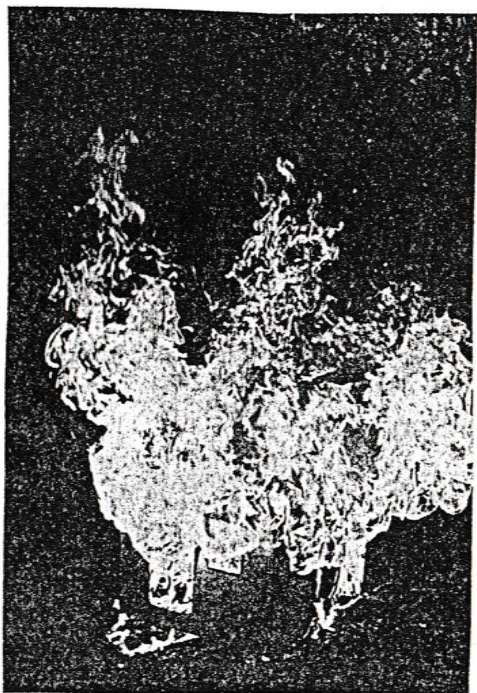
MYM50H

6-8.5.1987

Retki oli pääasiassa Jupin ja Oskun suunnittelema. 18.30 lähdimme Helsingin linja-autoasemalta kohti Karhunpesää. Bussimatalla söimme kaikkea hyvää ja lauloimme. Kun tulimme perille alkoi tuttu kantaminen...Kämpällä leikimme noin kaksi tuntia ulkona. Sitten oli naru-köysikävely. Siinä piti seurata silmät sidottuina puihin tai muihin kasveihin kiinnitettyä narua ja kiivetä kivenkin yli. Sen jälkeen pääsimme sisään syömään ja nukkumaan.

Aamulla piti herätä 7.30, mutta se hieman myöhästyi. Aamiaisen jälkeen lähdimme suunnistamaan neljän ryhmässä. Rasteja oli monenlaisia. Suunnistuksen jälkeen oli vapaata aikaa ja leikittiin. Sitten oli vuorossa naaman sotkemista...Sen jälkeen Jupi meni käymään kaivossa ja se olikin näkemisen arvoista. Sen jälkeen tehtiin apinannyrkkejä ja vanerista talo. Sitten tehtiin iltanuotiö-näytelmiä. Iltanuotiolla näyteltiin näytelmät ja poltettiin se talo. Sen jälkeen menimme nukkumaan. Sunnuntai-aamupalan jälkeen leikimme rotusortoa ja muita leikkejä. Viimeiseksi siivosimme kämpän, söimme ja lähdimme kotiin.

Ulli & Eetu

3-5.4.1987

JOUKKUERETKI

Olimme saaneet käskyn kokoontua Hesän linja-autoasemalle klo 18.15. Bussi lähtisi Lopelle klo 18.30. Paikalla olivat: Carotit: Nyffis (joka tuli kämpälle vasta lauantaiaamuna), Milli, Ibu, Laru, Wallu. Koalat: Tumppu, Maria, Henna, Anis, Riikka, Kati. Puumat: Osku, Matti, Mikko, Janne. Ilvekset; Riitta, Ville, Terje, Markku, Antti. Kojootit: Peki, Reiska, Tomi, Pikku-Mikko sekä Juppi, joka hyppeli muuten vaan mukana. Menomatalla bussissa oli hieman ahdasta ja Peki tutustui mukavaan (?) ukkeliin.

Saavuimme ehjinä Lopelle. Laitoimme kamojamme jonkinlaiseen järjestykseen ja yritimme lämmittää kämppää. Illalla ei tapahtunut sen kummempaa. Ennen nukkumaan menoa Peki luki meille kummitusjutuja kirjasta "Kuu paistaa, kuollut ajaa".

Klo 7.25 saapui Nyffis herättäen meidät. Aamupäivällä suorittelimme. Päivä kului ja oli iltanotskin aika. Nyffis yritti pelotella meitä jutuilla, jotka liittyivät kämpän murhatarinaan (arvasimme, että yökaste liittyy siihen). Puoli yhdeltä (yöllä siis) heräsimme kolinaan, joka kuului ullakolta. Tuula ryntäsi huoneeseemme pelästyneenä (hah...) ja ajoi meidät ulos. Kävelimme saunalle ja jorkaisen täytyi mennä yksin sisälle. Saunassa oli henki (eli Juppi, joka istui savupommin päällä...Jupin silmät olivat kyllä näkemisen arvoiset sunnuntaina), joka pyysi meitä seuraamaan tiellä olevia tuikkuja. Tuikut johdattaisivat meidät vaimonsa ja itsensä tappaneen ukon jäljille. Tuikkuja oli pitkin tietä ja tiilikasan luona ne kääntyivät metsään. Metsässä olivat Osku ja Riitta, jotka käskivät seurata ääntä. Peki hyppeli metsässä (oli olevinaan piilossa...) ja leikki ukon henkeä, "Jos ette anna anteeksi, langetan kirouksen päällenne". Annoimme anteeksi ja palasimme kämpälle. Nukahdimme n. klo 3.00

Sunnuntaina heräsimme noin 9.15. Söimme aamupalan, löböilimme ja klo 11.00 alkoi suunnistus. Eka tehtävä oli lintulauta, aikaa oli tunti. Ilvekset saivat lintulaudan just ja just valmiiksi. Sitten sai lähteä. Ekalla rastilla olivat Osku ja Pikku-Mikko ja tehtävä liittyi EA:han. Toka rasti oli metsässä, Tuulalle ja Riitalle piti esittää tanssi. Kolmannella rastilla oli Juppi. Käteen annettiin pölky, josta piti puukolla vuolla lastuja, jotka taas vuorostaan piti työntää pahvista, jossa oli pieni reikä, maahan. Neljännellä arvioitiin Nyffiksen ja Raholan kanssa. Viidennellä rastilla olivat taas Osku ja Pikku-Mikko? Siellä oli aika vaikea intialainen peli (...vai mikä olikaan). Sieltä mentiin suoraan kämpälle syömään. Siivottiin ja lähdettiin kävelemään bussipysäkille, redu oli loppunut.

Laru & Milli

SUDARIREDU

11. - 12. 4. 1987

Kauniina, mutta tuulisena päivänä lähdimme kohti kämppäämme Karhunpesää. Mukana oli hurjat 10 sudenpentua ja saman verran johtajia, ellei enemmänkin. (Virpominenko verottanut....oli nääs Palmusunnuntai.) Perillä kämpällä meitä oli jo odottamassa Komppi, Mole, Aku, Ripa ja yllätys yllätys vanhat TapMelaisjohtajat Pia ja Lettu.

Aluksi tutustuimme toisiimme leikkien Kitin johdolla, mikä olikin helppoa, koska meitä oli vähän. Ruokailun jälkeen lähdimme Jetin jäljille ja vastasimme samalla visaisiin kysymyksiin. Polulta päästyämme näpertelemään valtavaa Jetiä (josta tuli loistava). Iltanuotiollamme tapasimme Villen ja Vallen, ^{jotka} jondattivat meidät kanssaan Nepaliin Jetin kotimaahan. Iltaohjelmista mieleen jäi varsinkin sen musiikillinen ohjelmanumero. Iltanuotion jälkeen menimme vielä lillin tekemälle iltaapolulle, vaikkei hän itse päässyt retkelle. Huippuhyvän iltatarinan kertoi Ripa.

Sunnuntaiaamu valkeni aamupalan ja aamujumpan parissa. Syötyämme leikimme rapaisella pihalla leikkettä ja nautimme keväästä. Ulkoillessamme June, Figu ja Peki olivat puhallelleet muutaman kananmunan ja värjänneet ne kellertäviksi. Niitä sitten maalailimme koska oli pääsiäinen. Yhtäkkiä tytöt innostuivat Ripan farkuista ja maalasivat ne riemunkirjaviksi. Se oli oikeastaan testi uskaltaako partiopoika liikkua moisissa vetimissä Helsingin linja-autoasemalla. Arvatkaas kuinka kävi....Vähän vielä laulelimme, söimme ja siivosimme ja sitten menimme kotiin.

BY SAŠA & KITI

HUOMAA ERIKOISESTI KARHUNPESÄN VUOSI TISKIPÖYTÄ.
VIEMÄRI EI TOSIN VIELÄ JOHDA ULOS ASTI....

VESI - LEIKIT

26.4.1987

Näin aluksi on kerrottava, että tämä on jo kolmas kertomus jonka kirjoitan tästä samasta kisasta. Edelliset ovat onnistuneet häviämään matkalle.

Ennen kilpailun alkua olin kuullut hurjia juttuja skaban valmisteluista. Pääosan esittäjät Liru ja Peki olivat tehneet hommia kellon ympäri tehdäkseen meille hienon kilpailun.

Lähdössä tapailimme tuttuja ja höpisimme viimeiset juorut rastihenkilöille ja kilpailutovereille. Lirun avattua kilpailun puun oksalta seurasi pisterastit yhteislähtönä. Myös me muiden mukana sukelsimme metsään etsimään rasteja.

Muita mielenkiintoisia tehtäviä olivat Hui Hurjaa, toisin sanoen olimme rikoksen silminnäkijöitä ja tietojamme rikoksesta tentattiin kysymyksin. Myös Spruit poliitikoista oli tehtävä jota en ollut ennen kohdannut kilpailuissa. Tarkoituksena oli tunnistaa poliitikkojen kasvoja ja sijoittaa oikeisiin puolueisiin.

Kirin jälkeen haistelimme purkeissa olleita ruoka-aineita. "Eiks tää oo kanelia? Kai se on, mutta mitä tää sit on? Pippuri tietenki!"

Pihalta meidät otettiin tarkastamaan oikeita vastauksia luontopolulta. Jouduimme tarkastamaan kaikki vastauslaput kolme kertaa oman tyhmyytemme takia. Siivottuamme kisakeskuksen kävin katsomassa tulostoitimiston tietokoneen näyttöpäätettä, joka kertoi meidän, Erämään Shakaaleiden, voittaneen PöPan ja EPT:n vihreänsarjan mestaruuden.

JYKÄ"

YRJÖNPÄIVÄ -JUHLA 23.4.-87

Juhla pidettiin perinteisesti Temppeliaukion kirkossa. Jo saapuaessani (ennen tilaisuuden alkua) oli kirkko täynnä ihmisiä, ja ilokseni sain todeta, että meitä Tapmelaisia oli paikalla runsas joukko. Ohjelma eteni *periaatteessa* normaalin jumalanpalveluskaavan mukaisesti, mutta ainakaan minä en pystynyt löytämään yhtäläisyyksiä sunnuntaiaamuisen piinapenkin ja kokemani hupitilaisuuden väliltä. Urkujen korvikkeena kuultiin hauskoja musiikkiesityksiä ja saarnan sijasta jaettiin kunniamerkkejä. Lippukunnastamme Maija sai II-luokan Mannerheimsoljen (onneksi olkoon!!), ja minä Pyhän Yrjön soljen.

MOLSKI

KARHUNKIERROS

29.-30.8.1987

Tapiolan Metsänkävijöiden perinteenä on joskus ollut oman partiotaitokilpailun järjestäminen. Tämä traditio on kuitenkin päässyt pahasti unohtumaan, mutta nyt on tarkoitus korjata asia ja järjestää heti syksyn alettua kaikille Tapmen vartiaille yhteinen pt-skaba. Kilpailuun haastetaan myös muutama ulkopuolinen vartio.

Sarjajakoa ei ole vaan kaikki kisaavat samassa sarjassa. Kisaajien tulee olla 10-16 vuoden ikäisiä ja vartion keski-ikä pitää olla alle 13 vuotta.

Ilmoittautuminen tapahtuu soittamalla Molskille 523863 ja kisamaksu, 60 markkaa, maksetaan paikanpäällä.

Kisa käydään Espoon metsissä; lisäohjeita postitetaan

ilmoittautuneille.

KAIKKI MUKAAN!

CAROTIT

... kuplivan kirpeää iloa...

Mahtava vartiomme koostuu viidestä aktiivisesta kimulista ja viisaasta ja järkevistä (?) W:stä, nimeltään Nyffis.

He muut olemme:

LARU: Vartiomme kuopus ja kuten me muutkin, erittäin aktiivinen (...siis aina välillä).

MILLI: Vartiomme taiteilija, joka ihailee kauniita vaatteita ja eikä voi sietää par-tiopaitaa (ainakaan sen väriä).

RUTU: Vartiomme aktiivisin, jonka silmät hurmaavat kaikki...

MAIJU: Huolehtii kuplivan kirpeästä ilosta, SIIS hän on ilopilleri.

IBU: Vartsumme laulajatar, joka on välillä ITSEPÄINEN.

NYFFIS: Hullunhauska johtajamme, joka tunnetaan paremmin Nyffiksen ENKELEIDEN johtajana...Tekee vuosittain mm. lentomatkoja ympäri Suomea.

Maken utinat

Kulkevatko sanat "ymmärtää" ja "tietää" käsikädessä tässä LPK:ssa? Hallitseeko demokratia vai ryhmittäytyminen ja "burn out"? Oleminen "ulkopuolisuksena" on antanut uutta aihetta puhua edellämämainituista asioista. Puolueettomana olo on huomattavasti erilaisempaa kuin sampona oleminen.

Tässä lippukunnassa osataan kyllä puhua, mutta itse toteutus on välillä jäänyt varsin hataralle. Osa syy on tietysti johtajapula, mutta välinpitämättömyyttä ei sovi unohtaa. Onko puhuttu liian vaikeaselkoisesti ja unohdettu se, että kaikki eivät välttämättä ymmärrä mistä todellisuudessa on kysymys? Korkea minäihanne on asettanut helposti liian kovat tavoitteet, joihin ei päästä. Uupuminen on varma asia, jos ei saa tehtyä valmiiksi sitä, mitä pitää arvokkaana. On parempi vaatia vähän ja tehdä se kunnolla, kuin vaatia paljon ja tehdä se huonosti. Vahvalta pohjalta on helppo rakentaa uutta.

Välinpitämättömyys...miksi sitä? Tuskin kukaan johtaja on parti-ossa sen takia että vanhemmat vaativat. Kaikkien pitäisi olla oman halun ja kiinnostuksen takia. Kaikkia ei tietysti kiinnosta esim. lauman vetäminen, mutta sen ei pitäisi häiritä. Ohjelma, jota lippukunnassa pyöritetään on ihmisten tekemää alusta loppuun eli ohjelma on sitä mitä tekijä haluaa. Jokainen voi tehdä halua- maansa ohjelmaa, kunhan se ei ole vastoin periaatteita. Jos kaik-ki vain haluaisivat olla osallistujina, niin kuka sen ohjelman tekisi. Toisaalta jos samat ihmiset tekevät kaiken, on uupuminen varmaa. Kiitoksen saaminen on myös aika harvinaista. Se voi olla pelkkä sana tai ele, ei se paljoa vaadi. Asia on vähän samanlainen kuin kirjeiden kirjoittaminen, jos ei saa vastauskirjettä tus-kin sitä uudestaan jaksaa kirjoittaa. Se, ettei tee mitään on tietysti pientä verrattuna siihen, että välinpitämättömyys ilme-nee haluna tuhota lippukunnan omaisuutta.

"Vuosikertojen" suuri massallinen vaihtelu on ongelma. Nyt on pal-jon -68 ja -72 syntyneitä. Neljän vuoden ikäero on muodostanut psykologisen muurin lippukunnan johtamiselle. Vanhemmat eivät välttämättä luota nuorempiin tai katsovat heidän olevan lapsia, tuomittavaa. Nuoret eivät uskalla/halua puhua ja toimia vanhojen kanssa, koska "sedät ja tädit" luulevat tietävänsä kaiken ym. Vanha tosiasia on, että vanhemman täytyy osoittaa luottamusta nuo-remmalle ennen kuin puhe on avointa, harvemmin se onnistuu toisin päin. Kenenkään ei pidä sulkeutua nurkkaan ja odottaa toisten aloittavan. Pahimpana seurauksena saattaa olla täysi-ikäisten katoaminen ja sen jälkeen lpkj:n löytäminen. Ongelma ei silloin ole vanhojen vaan nuorempien, joilla ei vielä ole kokemusta lpk:n johtamisesta kokonaisuudessaan. Kokemuksesta voin sanoa vanhoille, että nuoret puhuvat ja ovat päteviä. Toisaalta vanhat eivät todellakaan ole setiä ja tätejä. Lippukunnan johtamisen pitäisi olla kuin vanhan ja nuoren rakkauden sekoitus...seikkailua, uutta, uu-distusia, mutta kuitenkin vankalla pohjalla syysmyrskyjä unohta-matta.

solmukohtia

Enpä tiedä onko tätä sivua koskaan omistettu kellekään. No, kerta se on ensimmäinenkin. Eli... LPK:n vanhoille par-
roille nuoremalta.

$18-14=4$...niinpä niin, meillä on neljä vuotta ikäeroa. Se tuntuu niin pitkältä väliltä. Se aiheuttaa välillä setä- ja tätikomplekseja, ainakin minulle. En sitten tiedä mitä te meistä nuoremmista ajattelette, entä mikä on syy?

Minusta se on se, ettei me tunneta toisiamme kovinkaan hyvin. Se mitä loppujen lopuksi toisistamme tiedämme on nimi, ikä, puhelinnumero ja tehtävät LPK:ssa. Tiedän, ettei tutustuminen ole niin helppoa. Ei sitä noin vain kävellä vanhemman eteen ja sanota: "Moi, tutustutaan"... mutta eikö voisi yrittää? Niin me VJN:ssäkin edettiin askel askeleelta ja nyt ollaan suht mukavan pitkällä.

Syksyllä tulee taas VJN:hän vieläkin nuorempia johtajia, 13-vuotiaita, ja ikäero on vieläkin suurempi. Niin, että eikö olisi jo aika hoitaa meidän välit kuntoon, aletaan rakentaa siltää ikäkuilun yli. Minä ainakin olen valmis tulemaan puolitiehen vastaan ja ojentamaan käden.

En minä sitä tarkoita, että me olisimme nollapisteeessä. Halutuksessa olen oppinut tuntemaan vähäsen lisää, mutta matkaa on vielä pitkälti.

Kaikkella ♥:lla
isoille EVA

Luokitellut ilmoitukset

Taisipa viimeksi tuuli sekoittaa lippujen ja lappujen järjestyksen. Vai oliko se Maija....	Ja sitä paitsi ne kirjoitti hienosti ylioppilaisiksi.
Kaikkea ne..... tekee....	Siis onnea Aku, June, Komppi, Molski ja Ripa.
Otimme Haukkaveikkojen haasteen vastaan ja luovutimme VERTA.	Onnea myös Katjalle, jota ei ole paljon näkynyt.
Kaikki jotka eivät olleet vuodatuksessa Tapiolan kirkolla, menkää Veripalveluun, Kivihaantie 7, 00310 Helsinki.	Liekö syynä hallituksen päätös että johtajatkin maksavat reduista; sudarireduista 40 mk ja vartsareduista 50 mk.
Haaste jatkuu ensi helmikuuhun asti joten nuorisokin ehtii mukaan täytettyään maagiset 18 vuotta.	Ja kersat saman verran.
Ja Harmaat Pojut, muistakaa tekin täyttää haastelappu, joita kyllä saa verisiltä tädeiltä jos vain uskaltaa pyytää.	Taisi olla Länskarin toimittajajoululla luki-häiriö kun luuli PPartiojohtajaa Wartiosellaiseksi.
Mutta mikä oli kun ei Kaskiniityllä näkynyt kuin kalpeita verenluovuttajia pesistä pelaamassa????	Mitäs myö pienistä; saatiinpahan julkisuutta.
Ei kai partiolaiset pientä sadetta pelkää!!!!	Aurlinko houkutteli lähes 20 TapMe laista pesiskentälle.
lilli luokiteltiin TapMen parhaaksi naisurheilijaksi.	Erityisesti kunnostautuivat kentän nuorimmat Kisu ja Leenu. Saivathan he enemmän palloja räpylään kuin naamaansa.
Paikalla kun ei ollut muita. Paitsi kolme karvaista poikaa.	Tyttösudarit ovat urheasti retkeilleet Suomenlinnan kosteissa luolissa, ja jopa yöpyneet teltassa Korsiksella.
Toimitus on havainnut muunkinlaista laiskuutta.	Sanoisimme, että Vekan kirjoituskone on HUONOSTI KASVATETTU!
Juttuja Tönnään saa kinua ja kättä ja vastaukseksi saa mutinoita, pulinoita ja selittelyitä!	Vai liennekö diagnoosina hydrocephalusettei ois käyttäjillä?..
On se vaan hassua ettei jalat sitten pysy maassa kun mätäläho puuläjä konttaa vastaan.	
Luulisi sen olevan IIIISO homma verrattuna mutaman aan piirtämiseen paperille.	
Mutta pojat on poikia.	

PIKKUISET!

TAPMEEN TARVITAAN UUTTA
VERTA, LÄHINNÄ TYTÖSUDA-
REITA JA POIKAVARTSALAISIA.
ETUSIJALLA JONOTUSLISTALLA
OVAT LUO

NNOLLISESTI
VANHOJEN
TAPMELAIS-
TEN SISA-
RUKSET.

Yli 10-vuotiaat soittakaa
Jykälle (Jyrki Tammi vuori)
P.464148

Alle 10-vuotiaat soittakaa
Lillille (Liisa Heikinheimo)
p.466659

HUOM! Ei alle 7-vuotiaita!

Tammivuori Jyrki ja Marko

joukkojulkaisu

